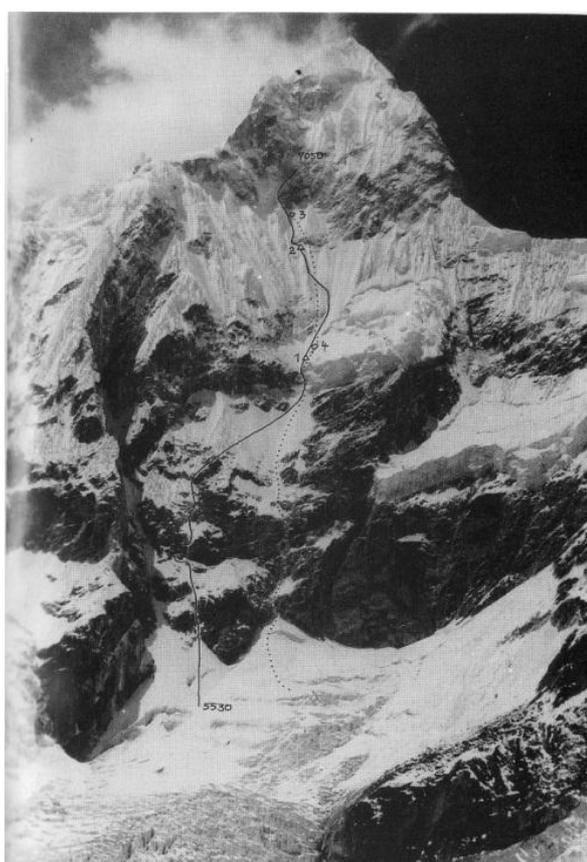
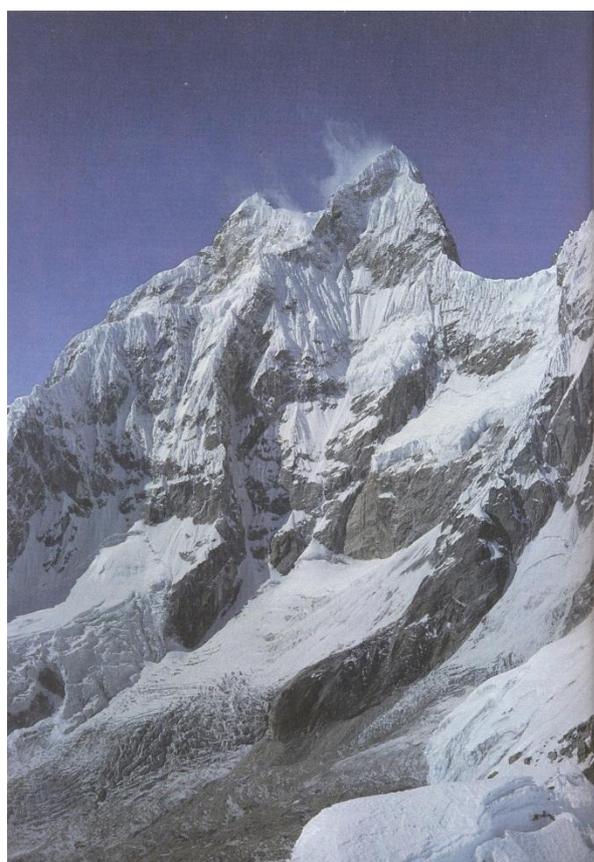

**KOMISJA WSPINACZKI WYSOKOGÓRSKIEJ
POLSKI ZWIĄZEK ALPINIZMU**

Wniosek o dofinansowanie wyprawy na Jannu East

Zwracamy się z prośbą o dofinansowanie naszej wyprawy do Nepalu na Jannu East w 2013 roku.

Jannu East 7468m

Cel wyjazdu:

Po wcześniejszym zaaklimatyzowaniu się na Boktoh 6142m i Talung 7349m, celem zespołu będzie wspinaczka w stylu alpejskim w linii próby słoweńskiego zespołu Bojan Pockara oraz Vanja Furlana z 1991 roku na wschodniej ścianie Jannu East 7468m.

Próba słoweńskiego zespołu

Opis z próby zespołu słoweńskiego w języku ang. :

Kumbhakarna East/ Jannu East

Bojan Pockar and Vanja Furlan

The alpinists have set foot on almost all the highest peaks of the world. Only few of them have remained unconquered. One of them is Kumbhakarna East (Jannu East 7468 m). With very steep faces all around it looks really repulsive.

Therefore, this is a story of the first serious try on the east face of this mountain.

Vanja Furlan and Bojan Pocker acclimatized themselves on the normal route on Kangchenjunga Main, from south, as members of the Slovene Kangchenjunga 1991 expedition.

On 28 April they left base camp and moved close to the bottom of Jannu east face where they spent the night. Next day they crossed Jannu's east glacier and started to climb at 4 p.m. at 5530 m.

Until midnight they climbed 400 m of the face; ice 85-760°, rock V and mixed ground. They proceeded with the climb and on 30 April at 5 a.m. reached the biggest serac in the central part of the face. The next 50 m took 4 hours of extremely difficult mixed climbing; 2 pitches VII, 1 pitch VII, ice 90°, AI, 6380 m. After this, they rested for 6 hours because of avalanches.

They proceeded at 3 p.m. and at 11 p.m. bivouacked at 6750 m; 1 pitch VII-, ice 65°-70°.

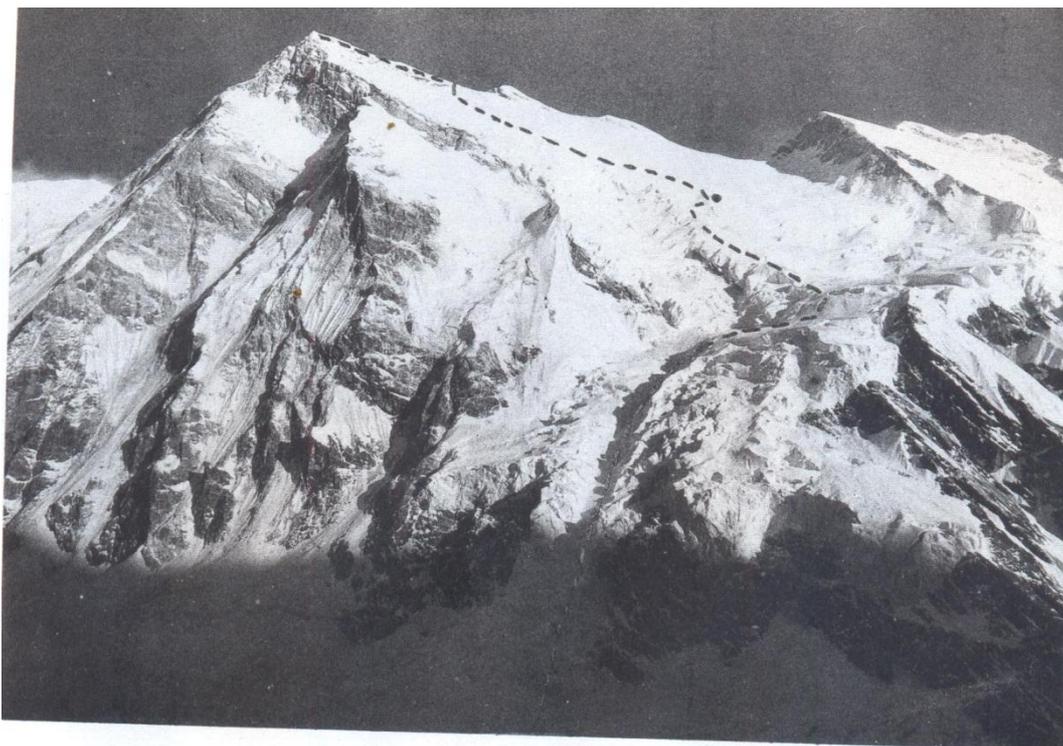
On 1 May they started at 8 a.m. At 10 a.m. they left all their bivouac equipment at 6900 m to lighten the loads; steepness was mostly 70°, some parts 85°. Soon after this point, just few metres below 7000 m, they climbed the most difficult pitch, VII, 20 m, ice 95-790° in two ! h'Hirs. Beside brittle ice, snow-storm broke with a fury and at 2 p.m. they had to stop. 7050 m was the highest point they reached, about 400 m below the summit. Approximately 80 m of rock above them was impossible to climb, because of very frequent avalanches. They waited for 10 hours, half sitting, half hanging on a small shelf. At 11 p.m. they returned up, therefore, they decided to rappel 150 m down to reach their bivouac equipment. In 9 hours of sitting and in 2 hours of descent they got frostbitten fingers and toes.

They bivouacked for 8 hours and in the morning on 2 May were out of gas. Already very dehydrated, they decided to proceed with the descent, all the time in a snow-storm. At 1 p.m. they had to stop because of strong avalanches. After 3 hours of waiting on the end of rope (fixed for rappelling), they took advantage of a quiet interval between two avalanches and in 'escape-like' descending reached a cave in a serac. They bivouacked for the fourth time.

They proceeded with the descent at 1 a.m. when the weather cleared up again. Mostly climbing down the snow slope under serac and rappelling in icefalls they reached the bottom of the face on 3 May at 6 a.m. They hurried across the glacier, because soon after sunrise big avalanches started. That evening they reached Kangchenjunga base camp.

The ascent and descent together took 86 hours; 31 hours of effective ascent, 12 hours of effective descent, 12 hours of waiting for better weather and 31 hours of bivouacs. The grade of 1520 m climbed route is ED superior (ED+). Mostly they climbed unroped, except the most difficult parts — all together 8 pitches. They bivouacked only in sleeping bags and bivouac sacks. During the ascent and descent, they ate 200 grams of biscuits and drank approximately 4.2 litres of drinks (each).

Although Kumbhakarna East remains unconquered, they returned from Nepal fully contented. They have got a lot of, new experience, met many new friends, saw — as they said — may be the most beautiful part of the Earth. And what is probably the most important — they found out they are able to climb a face like this. Next year they'll come back to try the north face. When Tomo Cesen said: 'Probably the most steep ice in the world!', he meant the north face of Kumbhakarna East.

10. Talung (7349 m), Slovene route of ascent 1991.

z 4

(T. Sk

Aklimatyzacje na Talung

Cel rezerwowy: Gaurisankar

Charakterystyka wspinaczkowa celu:

Główny wierzchołek Gaurisankar (7134 m) został zdobyty w 1979 roku przez nepalsko-amerykańską wyprawę (Dorje Sherpa & John Roskelly) drogą przez zachodnią ścianę. Pierwsze wejście w stylu alpejskim odbyło się w 1984 roku, co było zasługą również wyprawy nepalsko-amerykańskiej (Ang Kami Sherpa i Wyman Culbreth). Ang Kami dokonał także pierwszego zimowego wejścia na Gaurisankar wraz koreańczykiem Choi Han-Jo w roku 1986. Na wierzchołek południowy Gaurisankar (7010 m) prowadzą 3 drogi: droga granią południowo-zachodnią zrobiona w 1979 roku przez brytyjsko-nepalsko-szwajcarską wyprawę (Peter Boardman, Tim Leach, Guy Neithardt, Pemba Lama); droga japońska (1983 – kier. Michio Jusua) pokonana granią południowo-wschodnią oraz droga słoweńska (1985) przebyta częściowo południową ścianą (pierwsze przejście) i częściowo południowo-zachodnią granią.

Od lewej główne wierzchołek Gaurisankar oraz południowa ściana Gaurisankar South

Termin wyprawy :

8 października 2013

Skład wyprawy :

Janusz Gołąb KW Gliwice

Michał Król KW Warszawa

Kosztorys wyjazdu dla jednej osoby:

Bilet lotniczy- 3.600 zł

Wiza – 400 zł

Agencja- 15.000 zł

Sprzęt wspinaczkowy – 5.000 zł

Ubezpieczenie – 1.500 zł

Apteka – 400 zł

Całkowity koszt wyprawy :

25.900 zł

Zasady finansowania

Oczekiwane dofinansowanie 8.000 zł na osobę.

Sponsorzy – brak danych, (na chwilę obecną nie posiadamy sponsorów).

Wirtualny wykaz przejść na stronie PZA

Prosimy o pozytywne rozpatrzenie naszego wniosku, za co z góry serdecznie dziękujemy.

Z taternickim pozdrowieniem,

Janusz Gołąb

Michał Król